

ஈழத்து பண்ணை படபைப்பாளர்களில் வித்தியாசமாக சிந்திக்க முன்வைத்த சந்திரவதனா பாராட்டுக்கு உரியவர். மீனாட்சி நட்சேயைத் தொடக்கி வைத்த பண்ணைகளின் படபைப்புலகம் இன்று வரையொட்டிகிறது.

ஈழத்தின் கல்வி, மலேநாடுகளின் இலக்கிய வரலாறு, திராவிட எழுத்துகளின் பயிற்சி, தன்னிந்திய சஞ்சிகைகளின் ஆக்கிரமிப்பு, இயல்பாகவே நடமாடும் வாழ்வியலின் ஏதுநிலை என நமது பண்ணை படபைப்பாளர்களின் வரலாறு நிகழ்ந்துள்ளது.

ஆமன நகர்வது போலவே பண்ணை படபைப்பாளர்களின் வரலாறு 80 இறக்குப்பிறகு நிகழ்ந்த அதிசயம் அதிக பண்ணை படபைப்பாளர்களின் படபைப்புகளை நாம் பபிக்க வாய்ப்பாகியது.

மீனாட்சி நட்சேயை, கோகிலம் சூப்பையா, குறமகள், பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளை, யாழ்நங்கை, குந்தவை, கோகிலா மகநேதிரன், மண்டபர். அசோகா, நயீமாசித்தீக், தாமரைச்செல்வி... எனத் தொடங்கி சந்திரவதனா, சந்திரா ரவீந்திரன் வரையொட்டிகிறது. உள்ளக, வெளியக இடப்பெயர்வுகள் இவர்களது புதிய சிந்தனை விரிவாக்கத்துக்கு உதவியது. 83இறக்குப்பின்னரான இனக்கலவரம், பாராட்ட உணர்வு அல்லது போருக்குள் வாழ்கின்ற சமூக இவர்களையும் ஆகாசித்ததில் விப்பில்லை. இங்கு சந்திரவதனாவின் தாய்-தந்தையரின் அறிவுட்டல் இவர்களுக்கு ஒரு எழுத்தாளரை உருவாக்கியிருக்கலாம். சமூக அனுபவத்து, வாழ்க்கையை சரிவர உள்ளாங்கி அதனை படபைப்பில் தந்திரப்படு உண்மையில் பாராட்டத் தான் வேண்டும். எழுத்தும் வாழ்வும் ஒன்றாகி இவர்தருகின்ற

பதிவுகள் சமீக வட்டத்தின் வரம்புகளமை மீறாமல் வார்த்தைகள் சிதறாமல் எங்களுக்கு தந்த 'மனஓசை' இல் சிறப்பான சிறுகதைகளை வாசிக்க முடிந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே 'ஈழமூரசு' பத்திரிகையில் வாசித்த உணர்வு இன்றும் என்னுள் ஞாபக விதிகளை விததைத்த உணர்வுபுகிறது. என்தந்தையுடன் அவர் மாற்றலாகி சினை இடங்களில் நானும் என்தங்குகளும் சிறு சிறு அசுவுகளையும் / அமுவுகளையும் அனுபவித்து நுகர்ந்த நிகழ்வை நினைத்துப் பார்க்கவதைத்தகைகள் அனகேம். ஓவ்வொரு கதைகளை வாசிக்கும் போதும் என்னுள் எழுகின்ற உணர்வு என்வாழ்வின் கதைகளைப் போலுள்ளதாக உணர்வையில் எல்லாயாழ்ப்பணத்துக் கிராமங்களின் கதைகளே என உணர்த்தப்படுவது புரிகிறது.

புரத்தித்திறை தடொடங்கி நாகொல்லாகம் ஊடாக ஜெர்மனி வரை தடொடர்கிறது. பழகிய பாததிரங்கள், ஊர்த்திருவிழா ஞாபகங்கள் வித்தியாசமான சிந்தனை, வார்த்தைகளை லாவகப்படுத்தும் திறமை இவருக்கு எல்லாமே கைகொடுத்து திருக்கிறது. இதுவரை வாசித்த கதைகளிடாக நம்பிக்கையும், ஆரோககியமாகவும் ஈழத்து பண்படபைபாளர்கள் எழுதுகிறார்கள். இங்கு இவரும் அப்படியே. மொழிக்கு முழு உரிமையும் எழுத்தில் தந்திருக்கிறார். வாய்மொழிச் சொற்கள் ஆளுமையுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. கனவு/கனவு காத்த வாழ்வு.. அது தருகின்ற சோகம் /வலிகள் என்போன்ற வாசகர்களை உள்வாங்குகின்ற நிகழ்வு நடந்திருக்கிறது.

இன்றைய பண்களின் பண்ணியம் சார்ந்த தவறான சிந்தனைகள் மீது எனக்கு அவநம்பிக்கை உண்டு. எனினும் வரம்புகள் மீறாமல் எழுதியது ஆறுதலதைத்தந்துள்ளது.

ரயில் பயணம் அலாதியானது. அன்றைய யாழ்ப்பாணத்து யாழ்த்தேவி / மெயில் ரயில் பயணம் சுவாரஷ்யம் நிறைந்தது. வழியில் தெரிகின்ற மரங்கள், மனிதர்கள், தரித்து நிற்கிற போது வந்து முண்டியடித்த படி ஏறுகிற வியபாரிகள் /பயணிகள், சூதந்திரமாக பத்திரிகையை விரித்தபடி தடுங்குகிற மனிதர்கள் அவ் அனுபவம் இப்போது இல்லலை. ஐடிகடேட்டு பயமுறுத்தும் இராணுவம், ஆங்கங்கே பதிவு செய்ய வேண்டிய துரப்பாககிய நிலை.. இப்படி நிறைய அனுபவ வெளிப்பாடுகள் கதைகள் நம்மை உலுக்கிப் பார்க்கின்றன. சூதந்திரமாக எதுவும் இல்லதைதான். முன்னால் நுகர்கிற எதுவும் நீ அன்னியன் என்பதை சொல்லாமல் சொல்லுகிற செய்திகள்.

மனிதர்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டு இணைகிற மனங்களும் எழுகின்ற விரிசல்கள் ஒரு பதேயை மரணிக்கவைக்கிறது 'வெஷங்கள்' இல். புலம்பயெர் சமீழலில் இயல்பாகவே ஆகிவிட்ட உறவுப் பிறழ்வு உமாமிலம் சாட்சியமாக கப்பட்டுள்ளது.

சின்னச் சின்ன அனுபவ வெளிப்பாடுகளை, சில பயணங்களில் ஏற்படக்கின்ற எரிச்சலுட்குகிற சம்பவங்களை கோகிலா என்ற பாததிரத்தின் மிலம் 'பயணம்' கதையில் சொல்கிறார்.

'கண்டவற்றை நாளும் கனவிற் ...திண்பிறலிற் கன்னோ...' திருவருட்பயன் தருகின்றதாயினும் உண்மையே. கண்முன்னே நிகழ்ந்த சம்பவங்களையே மனதிருத்தி எழுத்தில் தந்து எம்மைத் திரும்பி பார்க்கவதைதுள்ளார்.

இன்றைய பண்படபைபாளர்களின் சிந்தனை விரிவு பட்டிருக்கிறது. அனுபவம் என்பதே நரேடி/பிறரின் எனவகப்படுத்துகையில் இங்கு சந்திரவதனா தன் அனுபவங்களை

ஆழமாக உள் வாங்கியிருப்பது சிறப்பதைத் தருகிறது.

பெண் எனப் பவளமே மனெ மயானவள் தான். அந்த பெண் மயிலும் சீரிய சிந்தனைகள் புகும் தான். இங்கு சிறுகதைகளாய் பித்திருகிறது.

தனீர் குடிக் க வரச் சொல்லுகிறவனிடம் நாசபுக்காய் நழுவுகின்ற கோகிலாவின் சாமர்த்தியம் புலம்பெயர் நாட்டில் வாழ்கின்ற ஓவ்வொரு தமிழ்ப் பெண்ணும் அனுபவ வாயிலாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். ஊரில் ஊசியும், கொஞ்சம் மிளகாய் தட்டும் அவர்களின் கைப் பையில் கொண்டு செல்லும் நம் ஊர் பெண்களை நினதைதுப் பார்ப்போம். இங்கு வாழ வண்டிய சப்டில் தம்மை பழக்கப் படுத்திக் கொண்டுள்ளார்கள்.

உயரத்தில் இருந்து வீழ்ந்து மரணிக்கும் பெண்ணிலிருந்து பிறகதைகள் மாறினாலும் ஒரு மயைப் புள்ளிக் கேவந்து நிற்கிறார்கள்.

பெண்ணின் மன வலி அவளுக்குத் தான் தெரியும். முகம் தெரியா ஆணுக்கு மாலையிடுவதும் அவனின் எல்லா சுகங்களும் / துக்கங்களும் அனுசரித்துப் போகின்றவளாக, விட்டுக்கொடுத்தபடியாரோ வகுத்த சமீக வட்டத்துள்ளிலிருந்து வெளி வரமுடியாமல் தவிக்கின்ற பெண்ணின் மன நிலைக்கேற்றவாறு, ஊர் மாதிரி அம்மாவீட்டுக்கு பொதிகளாடன் வந்து இறங்காமல் தன் முடிவதை தானே எடுக்கின்றவளாகவும், மகனாக் காக வாழ முடிவெடுக்கிறவளாகவும், முகம் தெரியாத ஊரில் யாரோ பொருத்தம் பார்த்து பார்சல் மனவையாக வந்த ஒருத்தியின் வாழ்நிலை சிதறுகிற நிலையிலும் நிதானமாக முடிவெடுத்த பெண்ணின் மன உளச்சல் அழகாக படம் பிடித்துக் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. சங்கர் - கோகுல் - இந்து மீன்று பாத்திரங்களிடாக நம்மையும் நிமிர்வகைகிறார்.

ஊரின் நிகழ்வுகளுக்கும் / இராணுவக் கட்டுப்பாடுகள், இதர அச்சுறுத்தல்கள் இவற்றுக்கும் மத்தியில் தன் அக்கா பசேய மாப்பிள்ளையுடன் வந்த சங்கவிக் கு தன் கணவன் சகேரின் இன்னொரு பக்கம் தெரிய வர, மூதலில் தன்னதைத் தானே சிறப்படுத்துதி வாழுவதில் இருந்து நிதானமாக தன் நாளதை ரீ மாணிக் கிறவளாக சங்கவி மாறுகையில் வரம்புகளை உடக்கை வகைகிற சிந்தனை தெளிவு படபாளரிடம் நிறையவே தெரிகிறது. வரணனைகள் அளவாக சரேக் கப்பட்டுள்ளது. இன்னொரு சதேயாக இளமையான புகைப்படங்களிடாக பெண்ணையும் அவள் சார்ந்த உறவுகளையும் ஏமாற்றுகிறதாக சகேர் பாத்திரமீடாக கோட்டிட்டுக் காட்டுகிறார். நிறைய கனவுகளாடன் வருகின்றவள் தன் வாழ்வு பற்றிய கனவுகள் உடக்கையில் சீற்றம் கொள்வதை அழகாக புரியவகைகிறார்.

தங்களின் வாழ்வுக்காக தங்கள் வாழ்வை அர்ப்பணம் செய்வதாய் தந்தையரை புலம்பெயர் தசேத்துக்கு அழைத்து வந்து விட்டு அவர்களின் சுகத்துக்களையை மறந்து உபகாரப் பணத்துக்காக வருத்துகின்ற கொடுமைகள் சோகம் தருகிறது. பாத்திரங்களை உள் வாங்குகிற அனுபவங்கள் அதை எழுத்தில் தருகிற ஆற்றல் எம்மை மீண்டும் வாசிக்கத் துண்டுகிறது. மொழியகை ககைக்குள் அடக்குகின்ற வல்லமை எதிர்கால சிற்பியின் இன்றைய தரிசனம் நமக்கு 'மனஓசையதை' தந்துள்ளது.

கிராமத்து வாழ்நிலை/ பாரீச் சப்டில் / இந்திய-இலங்கை இராணுவ அடக்க முறைகளால் சிதிலமாகிப் போன நிலையில் புலம்பெயர் தசேத்துச் சப்டில் மாற்றத்தால் மனித

மனங்களும் எப்படி மாறுகிறது என்பதும், தான் தன் குடும்பம் தன் பிள்ளைகள் என்று வந்துவிட தாய் நாட்டை, தன் கலாச்சாரத்தை மறந்து வாழ்கிற மனிதர்கள்... புலம்பயெர் தசேத்து வாழ்க்கைக்கு அனுசரித்துப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஒரு பண்ணை/படபைப் பாலியை பாதித்திருக்கிறது. நம் முன்னே உலாவும் பாத் திரங்களையே நமக்கு படிக் தந்திருக்கிறார். எழுத்தில் வெற்றியும் கண்டிருக்கிறார்.

நிலில் அச்சுப்பிழைகளைக் காணமுடியவில்லை. குமரன் பதிப்பகத்தாரின் அச்சும் அழகு சேர்க்கிறது.

முப்பது கதைகள்஁டு நம்மைப் போலவே நிறைய அனுபவங்களைப் பற்றி ருப்பார். ஆதலால் அவரிடமிருந்து இன்னொரு மனஓசையை எதிர்பார்க்கிறோம்.

00000000000000

2009